І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
New York's Telephone: BArclay 7-4125

РІК LXVII. Ч. 195. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 11-го ЖОВТНЯ 1960 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 11, 1960 No. 195. VOL. LXVII.

СПЕЦІЯЛІСТИ РЕКОМЕНДУЮТЬ ЗМІНУ ОБОРОННОЇ СИСТЕМИ

СТУДІЙНА ГРУПА АВІЯЦІЇ УВАЖАЄ, ЩО ЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ АЛЯРМОВОЇ СИСТЕМИ ЗМЕНШИТЬ ТЕПЕРІШНЮ „КРИЗУ КОМАНДУВАННЯ"

Ню Йорк. — Група 100 військовиків і цивільних фахівців від оборони працювала від січня цього року і тепер опублікувала свої завваги щодо теперішньої „кризи командування", яка виникла внаслідок того, що з'явилася нова зброя далекосяжних ракет, яка залишає мало часу команді на те, щоб робити негайні оборонні рішення, бо від повідомлення про вилети ворожих ракет залишається тільки 25 мінут до того часу, коли ворог може бути вже над територією ЗДА. Найвища команда мусить робити рішення впродовж кількох мінут. Вона дістає вісті про ворога від різних алярмових систем, і ті вісті треба перестудіювати в секундах, щоб видати відповідні оборонні зарядження. Ці вісті подають літаки, штучні сателіти, кораблі і наземні збройні частини. Тепер немає повної централізації команд, яка мусить бути дуже обережна у видаванні заряджень, бо один мильний наказ може спричинити катастрофу. Ця група цивільних і військових науковців рекомендує якнайтісніше об'єднати найвище командування, яке має бути стрижнем всієї оборони країни. Ця найвища команда мала б взяти до уваги те, що збройні сили ЗДА мусять бути дуже рухливі, розсіяні по цілій країні і мусять мати найрізнорідніщу зброю. Група науковців рекомендує такі нові пункти централізації оборони країни: 1. Треба вирішити, чи всі алярмові засоби, оптичні, радарові та інфрачервоні алярмові засоби мають бути в руках самого тільки летунства. 2. Збільшити консолідацію всіх тих засобів, які вможливлюють команді негайні рішення на випадок ворожої атаки. Сюди належать алярмові сателіти, балістична алярмова система; система вчасного алярму та всі інші засоби, які дають вісті про появу ворожих збройних сил. 3. Треба зарядити, щоб була якнайтісніша співпраця між різними системами, яка вможливлювала б повну контролю військової машини. 4. Треба б вистудіювати можливість створити один автоматичний алярмовий центер, який інформував би голову Об'єднаних Шефів Штабу і Президента про те, що країна стоїть перед негайною ворожою атакою. 5. Треба б також збільшити рухомість всіх потрібних збройних сил на випадок вибуху якоїсь молої війни Вже віддавна застановлялися над тим, щоб головна команда збройних сил могла дати собі раду з теперішніми новими збройми ворога. Це відноситься і до голови Об'єднаних Шефів Штабу і до команд, які будуть або в бункрах або на землі, і які будуть видавати накази окремим відділам Стратегічної Летунської Команди. Ці команди матимуть електричні прилади, які подававимуть вісті про рухи ворога. Команди видаватимуть накази своїм відділам при допомозі натиснення окремого ґудзика. У звіті групи науковців рекомендується дальші студії, щоб пізнати, що треба ще зробити в цій ділянці, щоб ЗДА змогли не тільки пережити ворожу аґресію, але і завдати ворогові такого удару, який знищив би його збройні сили під час першої відплатної акції.

Новий літаконосець „Констелейшен" дістав назву від найстаршого корабля ЗДА

Ню Йорк. — 8-го жовтня ц. р. в Брукліні, Н.Й., охрещено новий 60,000-тонновий літаконосець, який дістав назву „Констелейшен", бо так називався найстарший американський корабель, який ще й досі є у службі в Балтіморі, хоч він збудований 1795-го року. Хрещення доконала дружина державного секретаря Крістіяна А. Гертера, яка є вичукою засновника Праттового Інституту в Брукліні — Чарлза Пратта. Новий літаконосець, 1.047 стіп завдовжки, належить до літаконосців кляси Форестола. Інші літаконосці цієї кляси: Форестол, Саратоґа, Індепенденс, Ренджер і Кітті Говк. Він коштуватиме $200 мільйонів, коли в березні 1961-го року буде приділений до служби в фльоті. Командантом нового літаконосця буде капітан Томас Дж. Вокер.

Пірати вирівняли світові серії, побиваючи Єнкі у відношенні 3:2

Ню Йорк. — У четвертих бейзболових змаганнях, що відбулися в неділю дня 9-го жовтня ц. р., на нюйоркському Єнкі Стадіоні Пірати перемогли нюйоркських Єнкі у відношенні 3:2, вирівнюючи цим Світові Серії. Перші змагання в цих Серіях, які відбулися в неділю 2-го жовтня в Питсбурґу, закінчилися були вислідом 6:4 в користь Піратів, другі змагання в Питсбурґу принесли перемогу для Єнкі у відношенні 16:3 і треті змагання в Ню Йорку дали знов перемогу для Піратів у відношенні 10:0 Своєю перемогою в неділю 9-го жовтня Пірати — вирівняли змагання після двох важких програних. Четверті змагання відбулися в Н. Йорку при участі 67.182 глядачів. П'яті змагання у світових серіях визначені на понеділок 10-го жовтня на Стадіоні Єнкі в Ню Йорку, шості відбудуться в Питсбурґу в середу цього тижня і сьомі, як що буде потрібно, там же в четвер 13-го жовтня.

В АМЕРИЦІ

● **Перша леді країни пані Айзенгавер** написала листа до 11-річного хлопця Джіммі Кірчера, який у шпиталі у Филаделфії переходив важку операцію серця, бо мав діру в одній частині передсерця. Пані Айзенгавер писала хлопцеві таке: „Робіть все те, що лікарі й лікарські помічниці вам накажуть робити, і все буде добре і незабаром ви будете вдоволені і знов зможете грати свій улюблений бейзбол". Джімі мав успіхи у грі в бейзбол і став був чемпіоном в Малій Лідзі, хоч мав серцеву ваду.

● **12 часописів** пресового концерну Герста повідомили, що вони підтримують кандидатуру віце-президента Ричарда М. Ніксона на президента і колишнього амбасадора Генрі Кебота Ладжа на віце-президента. В 1952 і 1956 роках преса Герста підтримувала президента Айзенгавера. В заяві цих часописів не відмовляється сенаторам Джанові Ф. Кеннеді і Линдонові Б. Джансонові „патріотизму, гідности і політичної мудрости", але пресовий концерн заявляє, що підтримує Ніксона, який має 8-річний політичний вишкіл „безпосередньо від світової слави вояовника за почесний мир у світі президента Айзенгавера".

● **Тижневик „Вестбері Таймс"**, який виходить вже 53 роки на Лонґ Айленді коло Ню Йорку, і який є „незалежним республіканським органом", заявив, що підтримує як кандидатів на президента і віце-президента сенаторів Кеннеді і Джансона. Цей тижневик гостро критикує уряд Айзенгавера за закордонну політику.

УКК ОБМІРКОВУЄ ПРОГРАМУ СКЛИКАННЯ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

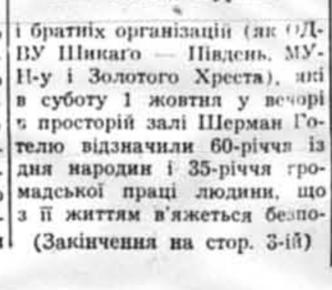
Ню Йорк. — Обговорювана вже від довшого часу справа скликання Світового Конгресу Вільних Українців знову актуалізується у зв'язку з нарадами Пан-Американської Української Конференції, що мають відбутись виключно в цій справі уже з кінцем цього місяця в Ню Йорку, згідно з рішенням спільних нарад Українського Конґресового Комітету Америки і Комітету Українців Канади, що відбулися також у цій справі в Торонті в лютім ц. р. У підготові до нарад ПАУК відбулися минулої п'ятниці, 7-го жовтня, наради окремої комісії УККА, що мала за завдання обміркувати і предложити Екзекутиві УККА загальну програму і процедуру скликання Світового Конґресу, згідно з рішенням спільних нарад в Торонті, щоб „ведення підготовчої праці до скликання Світового Конґресу Вільних Українців передати ПАУКонференції, яка покличе до життя відповідний Підготовчий Комітет", що з черги опрацює проєкт плятформи і програми СКВУ та узгідить їх з членами ПАУК і тими репрезентаціями і організаціями, що мали б взяти участь у Конґресі. У нарадах Комісії УККА в п'ятницю взяли участь президент УККА Д. Галичин, що проводив нарадами, секретар УККА редактор „Народної Волі" д-р М. Стахів, директор канцелярії УККА ред. В. Мудрий, редактор „Америки" Є. Зиблікевич і редактор „Свободи" А. Драган. У результаті цих нарад устійнено програму підготови Конґресу, яку заступатиме УККА на найближчих нарадах ПАУК, як також обмірковано в загальному плятформу того Конґресу, що її пропонуватиме УККА. У цій справі відбудуться ще одні наради згаданої комісії перед нарадами ПАУК. Справа нарад ПАУК та скликання Світового Конґресу Вільних Українців були також предметом розгляду на нарадах Екзекутиви УККА, що відбулись пізніше того самого дня, в п'ятницю 7-го жовтня ц. р.

Українське політичне віче в Ню Йорку закликає до масової участи в президентських виборах

Ню Йорк. — В неділю 9 ц. м в залі Українського Народного Дому відбулося політичне віче, скликане Об'єднаним Комітетом організацій м. Ню Йорку, як Відділом УККА на це місто, — під гаслом: масова участь американських українців в теперішніх президентських виборах. У короткій вступній промові голова Об'єднаного Комітету І. Винник звернув увагу на особливе значення теперішніх президентських виборів з уваги на міжнародну ситуацію і пояснив ціль скликання того віча: подати інформації однаково щодо техніки виборів, як і про обидві великі американські політичні партії та їх кандидатів на президента. Він покликав на голову віча п. Василишина й на секретарку п-ні Іванну Бенцаль. Адв. Р. Олесницький подав загальні інформації про реєстрацію та голосування. Ред. Р. Ільницький в короткій доповіді доказував потребу нашої масової участи в голосуванні, вказавши на погану політичну зорганізованість, слабу політичну активність і низьку фреквенцію у виборах збоку національних груп східньо-европейського походження, як на одну з поважних причин їх порівняльно незначного впливу на американську політику. Доповідач закликав до партійно-політичного активізування української громади в Америці. — Адв. М. Пізнак виступав як речник членів і прихильників Республіканської партії, закликав дивитись не тільки на теперішні програми обох партій і гасла обох кандидатів, але й на минулі тих партій та наслідки їх діл в Америці і світі. Він гостро атакував політику останніх демократичних президентів, особливо в закордонно-політичній ділянці та поручав кандидатуру Р. Ніксона і його заступника Г. К. Ладжа, цитуючи різні голоси видатних демократів — неприхильні для сен. Дж. Кеннеді. — З черги адв. В. Стек, як речник членів і прихильників Демократичної партії, боронив заслуги президентів Ф. Д. Рузвелта і Трумана, висловивши переконання, що депресія за республіканського президента Г. Гувера найбільше сприяла поширенню комунізму. Висловив сумнів, наче б Адлі Стівенсон мав стати новим державним секретарем чи репрезентантом ЗДА в Об'єднаних Націях за адміністрації Джана Кеннеді. — Обидва партійні речники відповідали на запити, зголошені їм від слухачів на письмі, після чого відбулась коротка дискусія. В її висліді ухвалено політичні резолюції з головним вістрям проти імперіялістичної російсько-большевицької політики та з закликом до всіх американських громадян українського роду — масово взяти участь в голосуванні у президентських виборах. Присутніх було коло 300 осіб.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В ШИКАҐО ВШАНУВАЛА ІНЖ. СТ. КУРОПАСЯ В 60-РІЧЧЯ ЖИТТЯ ТА 35-РІЧЧЯ ГРОМАДСЬКОЇ ПРАЦІ

Шикаґо. — Першого жовтня цього року сповнилось 60 років життя і 35 років багатобічної громадської і політичної активности видатного українського діяча, довголітнього члена Головного Уряду Українського Народного Союзу та справжнього декана дописувачів і співробітників „Свободи", інж. Степана Куропася. З цієї нагоди місцева Українська Громада з ініціятиви приятелів і співпрацівників ювілята, вшанувала його окремим прийняттям-імпрезою, опис якої подаємо за місцевим „Українським Життям" з 8-го жовтня ц. р.

Інж. Степан Куропась

Вшанувати заслуженого громадянина ще за його життя а не щойно після його смерти (як це — на жаль — часто практикується у нас) було, мабуть, провідною і корисною думкою ідейних співвизнавців і друзів з кол. 2-го Відділу Організації Державного Відродження України і братніх організацій (як ОДВУ Шикаґо — Південь, МУН-у і Золотого Хреста), які в суботу 1 жовтня у вечорі в просторій залі Шерман Готелю відзначили 60-річчя із дня народин і 35-річчя громадської праці людини, що з її життям в'яжеться безпо-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Президент прийняв двох „екзотичних" гостей — запросить до Вашинґтону ще 17-х

Прем'єр найновішої з африканських держав Ніґерії Абубакар Тафава Валєва був прийнятий през. Айзенгавером під час спеціяльної конференції в Біллому Домі

Вашинґтон. — През. Айзенгавер прийняв в минулу п'ятницю в Білому Домі молодого йорданського короля Гуссейна і розмовляв з ним 15 хвилин, а в суботу перевів майже одногодинну нараду з прем'єром останньої муринської держави — Ніґерії — яку в той сам день прийнято до Об'єднаних Націй, як 99-ту державу. Ніґерський прем'єр Абубакар Тафава Балева заявив потім, що він запросив през. Айзенгавера приїхати до Ніґерії та що ніґерці були б щасливі, як би Президент знайшов час для таких відвідин. Коли його запитали, чи він думає, що Ніґерія матиме поміркований вплив на нові муринські держави, він відповів, що має таку надію, але це залежить передусім від того, як буде поводитись сама Ніґерія. У цьому тижні відбудеться в Білому Домі прийняття для 17-х новоприйнятих членів Об'єднаних Націй, при чому 16 з-поміж них — це муринські країни, а тільки один Кипр — европейська країна. Між запрошеними прем'єрами і міністрами закордонних справ нема ще більгійського Конґа, бо все це не вирішена справа, хто властиво те Конґо репрезентує в Об'єднаних Націях. Кол. прем'єр Люмумба саме оприлюднив список нового бельгійського уряду, що його ніби він далі очолює. Два міністри негайно заперечили, наче б вони погодились співпрацювати з Люмумбою, а військовий шеф полк. Мобуту і през. Касавубу заявили, що ніякого уряду в Люмумби нема.

Совєти програли в справі членства комуністичного Китаю в ОН

Об'єднані Нації. — Після довгих дебат в Генеральній Асамблеї над питанням, чи взагалі поставити справу допущення комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй на денний порядок цієї Асамблеї. Генеральна Асамблея рішила в минулу суботу 8 ц. м. 42 голосами проти 34 при 22-ох, що стримались, затвердити рішення Головної Комісії — не ставити цієї справи на біжучу Асамблею під розгляд. Цей вислід голосування, попереджений ще палкими промовами американського амбасадора Джеймса Водсворта і совєтського міністра закордонних справ Андрея Громика, з яких кожний арґументував протилежне становище, — вважається поважною поразкою Совєтів та персонально Хрущова, який всю свою енергію висилював під час перебування в Ню Йорку на вербування невтральних країн, головно нових муринських членів ОН, для справи допущення комуністичного Китаю до ОН.

Відділи УНС Надгудсонської округи посилюють організаційну кампанію

Джерзі Сити. — Відділи Українського Народного Союзу Надгудсонської округи, в якій має своє приміщення головна канцелярія цієї великої організації, відбули тут минулої п'ятниці, 7-го жовтня, свої чергові наради, вирішивши поробити всі необхідні заходи, щоб причинитись до успішного завершення теперішньої організаційної кампанії, що має на меті збільшити кількість активних членів УНСоюзу до 75.000. Наради відбулися в приміщеннях нового Українського Народного Дому і ними проводив голова Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, інж. В. Стефанович. Започаткували ці наради загальним оглядом праці Комітету впродовж року. Його звідомлення доповнювали представники 12 Відділів округи, що охоплює Джерзі Сити і Байон. Загальний огляд дотеперішнього перебігу організаційної кампанії та її успіхів і недомагань в цілості і зокрема в окрузі дав приявний на нарадах головний секретар УНСоюзу д-р Ярослав Падох, ствердивши в заключенні, що хоч Надгудсонська округа є на одному з перших місць в організаційній праці, то все ж таки неактивність і зв'язані з цим організаційні втрати кількох Відділів поважно зменшують загальний результат організаційної праці. В результаті нарад представники Відділів винесли постанову використати можливості організації нових членів, щоб у передбаченому речениці, себто до кінця цього року, досягнути організаційну мету. Крім організаційних справ розглянено ще ряд інших актуальних проблем, зокрема справу збірки фондів будови колеґії св. Василія в Стемфорді. Округа рішила збільшити свої дотеперішній вклад на ту ціль щонайменше до двох тисяч долярів.

Филаделфійський „Тризуб" переміг балтіморські „Помпеї" 9:0

Балтімор. — Филаделфійська футбольна дружина Тризуб, підсилена новими змагунами з Арґентини, перемогла у футбольних змаганнях за першенство Футбольної Американської Ліґи, що відбулися дня 9 жовтня ц.р. на грищі в Калер Парк у Балтіморі, балтіморську футбольну команду Помпеї у відношенні 9:0. Із усіх 9 воріт — четверо стрілив Герман Ніс і троє воріт Ришард Мандзіні.

Цього ж самого дня, як повідомляють з Ню Йорку, УСК Ню Йорк переміг у змаганнях за першенство Великої Десятки Німецько-Американської Футбольної Ліґи Спортовий Клюб Нюарк з вислідом 5:4. Це перша перемога УСК після нерішеної з Брукліном та програної з Німецько-Мадярським Спортовим Клюбом.

У першенствах А-Кляси Ліґи стейту Ню Джерзі Січ.Елізабет перемогла Вестфільд Дайонс у відношенні 6:3. Попередньої неділі Січовики програли перші змагання з вислідом 2:1 в користь мадярів із Бронсвіку.

ХРУЩОВ НАСТОЮЄ НА НОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ „НА ВЕРШИНАХ"

ФАЛЬШУЄ ОТРИМАНУ В ЦІЙ СПРАВІ ЗАЯВУ ВІД АНГЛІЙСЬКОГО ПРЕМ'ЄРА МЕКМІЛЛЕНА

Об'єднані Нації. — Нікіта Хрущов заявив у своїй промові в телевізійній програмі ВНТА в минулу неділю 9 ц. м., що він „переконаний", що швидко після інавґурації нового президента відбудеться нова конференція „на вершинах". Він запевнив, що Совєти не хочуть війни з приводу Берліну та що він сподівається, що між СССР і З'єдиненими Державами будуть відновлені „давні приязні" взаємини. Хрущов заявив, що він готов підписати з трьома західніми великодержавами та з іншими державами договір про заборону ввозу до новопосталих африканських держав зброї всякого роду та висилки туди „технічних дорадників". У свому виступі Хрущов не згадував нічого про літак У-2 ні про свої вимоги, щоб американський президент „перепросив" Совєти за той лет понад совєтською територією, та взагалі старався — за коментарями преси — показати себе „приязним" і „лагідним". Телевізійна станція ВНТА дістала багато телефонічних і листових протестів проти вможливлення Хрущову — вперше за його тритижневе перебування в Америці — виступити з публічною пропаґандою.

На пресовій конференції, полученій з обідом, в Асоціяції кореспондентів, акредитованих в Об'єднаних Націй, Хрущов заявив в минулу п'ятницю 7 жовтня, що аглійський прем'єр Геролд Мекміллен „запевнив" його, що з початком наступного року, швидко після виборів в ЗДА й інавґурації нового президента, відбудеться нова конференція „на вершинах", на якій — за твердженням Хрущова — найважливішою справою буде справа Берліну і підписання мирового договору з „двома Німеччинами". Хрущов заявив, що він триматься своєї давнішої заяви, що поки не відбудеться нова конференція „на вершинах", він не підпише сепаратного миру з Східньою Німеччиною, але у випадку, як би такої конференції не було, або західні держави не погодились на становище Хрущова, то він виконає тоді плян сепаратного договору з німецькими комуністами, а воно — додав він — означатиме „кінець окупаційної системи в Західньому Берліні". Ця заява Хрущова викликала негайно офіційне і півофіційне спростування з Лондону. Англійський прем'єр — заявив його речник — не „запевняв" Хрущова щодо конференції „на вершинах", а тільки висловив надію щодо її можливости, бо остаточне рішення залежить передусім від волі нового президента ЗДА і французького прем'єра. Так само, англійський прем'єр — сказано в повідомленні з Лондону — переконував Хрущова, щоб він не рухав справи Берліну, бо всі західні держави в даній справі одностайні і рішуче опозиційні до становища Хрущова. Мекміллен настоював, щоб найближчу конференцію „на вершинах" присвятити в першій мірі справі міжнародного роззброєння, де ніби існує ще розмірно найбільша можливість осягнути якусь таку постанову, яка вплинула б на злагіднення міжнародної атмосфери. — Зрештою, всі заяви і відповіді Хрущова були збережені цілком у дусі його дотеперішніх войовничих і ароґанських тверджень повних забріхання і фальшів. Так, напр., він обстоював вимогу щодо реорганізації Генерального секретаріяту Об'єднаних Націй з одним комуністичним секретарем, бо — мовляв — одна третина людства становить тепер „соціялістичні країни". Нинішня більшість в Об'єднаних Націях не має для Хрущова значення бо він переконаний, що „швидко ми (комуністи) матимемо більшість". Тому він відмовився підпорядкувати політику СССР рішуче більшости в ОН, бо „коли б не тільки дві треті членів ОН, але 99% їх голосували за щось, що не відповідає інтересам соціялістичних країн, то вони цього не будуть триматись". У середу-четвер цього тижня Хрущов відлетить до СССР.

Державний секретар Гертер конферував з Ґомулкою

Об'єднані Нації. — Державний секретар Крістіян Гертер перевів в кабінеті президента Ради Безпеки ОН, яким на цей місяць є комуно-польський делеґат Богдан Левандовський, 7-го ц. м. в мин. п'ятницю, півгодинну конференцію з Владиславом Ґомулкою. Газети зазначують, що Ґомулка був одинокий з совєтських сателітних державних мужів, з яким американці влаштували зустріч на міністеріяльному рівні. З-посеред комуністичних ватажків з одним Тітом, який зумів зберегти Югославію від безпосередньої і формальної залежности від Москви, розмовляв президент Айзенгавер. За останніх 4 роки Польща дістала від ЗДА допомогу у висоті $650 мільйонів, в тому сільсько-господарських продуктів з американських харчових резерв вартости дол. 426,300,000. В минулому році ЗДА признали Польщі тільки половину з тих дол. 100 мільйонів, що їх просила Польща поза сільсько-господарськими доставами. Згода Польщі заплатити дол. 40 мільйонів впродовж 20-х років титулом відшкодування громадянам ЗДА за понесені в Польщі шкоди, покращали американсько-польські взаємини. Зрештою, Ґомулка також підтримує закордонну політику Москви в усіх подробицях.

У СВІТІ

● **Маршал Чіянґ Кай-шек**, президент Вільного Китаю з осідком на Формозі, плянує довшу подорож за кордон, між іншим до З'єдинених Держав, задля скріплення престижу його уряду на чужині. Урядові Чіянґ Кай-шека закидають в останньому часі протидемократичні репресії проти всіх його критиків. 73-річний лідер вільних китайців був останній раз за межами своєї батьківщини в 1943 році, на конференції з Черчілем і Рузвелтом в Каїро.

● **У Франції** згинуло в останніх днях сім осіб внаслідку повеней, спричинених зливними дощами. Шкоди в центральній і південній Франції обраховують на поверх 2 мільйони долярів.

● **В Аддіс Абебі**, столиці Етіопії, американський генерал Генрі Спайсер передав на окремій церемонії етіопському урядові американський ордер „Леґії Заслуги" для п'ятьох етіопських вояків і одної медсестри, що з нараженням власного життя врятували вісьмох американських летунів, заатакованих в Конґо тамошніми дикунськими вояками.

● **В Ляосі** визначено чотирьох міністрів до переговорів з комуністичною партією та підпорядкованими їй фактично партизанами з так званого руху Патет Ляо. Два з тих міністрів — найбільш „ліві" в невтралістичному уряді прем'єра Суванни Фоуми, а ніби прозахідним парляментарем є міністер оборони генерал Ратіконе.

● **У Варшаві** засуджено на досмертну в'язницю директора державної ґарбарні Евґеніюша Ґаліцького та двох його заступників, а 20-х інших підсудних на кари від 6 до 15 років в'язниці — за торгування на чорному ринку виробами тієї фабрики. Процес тривав 80 днів. Вираховано, що головні винуватці заробили впродовж кількох років на тих шахрайствах $333,000.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sun s, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917, — authorized July 31, 1918

Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

На сторожі правди і волі

Американські й канадійські національгрупи, що виводять свій рід з поневолених тепер Москвою східньо-европейських народів, ще ніколи не мали такого значення і, до деякої міри, такого зрозуміння, як в теперішніх обставинах. Це, зокрема, тому, що кілька диктаторських узурпаторів хочуть в імені своїх жертв, поневолених ними народів, завоювати решту світу, а ці національні групи, знаючи большевизм, сказати б, особисто, грають одну з рішальних роль в обороні в одній частині світу вже знищеної, а в другій частині на смерть загроженої правди і волі, головно, коли мова про ідеологічну і моральну ділянку цієї оборони.

Зайвим було б доказувати, що особливу ролю в цій обороні грає національна преса цих груп в Америці і Канаді. Вона бо, ця преса, є головним засобом у цій нашій боротьбі, вона є нашим голосом і нашим сумлінням. Уже Наполеон колись казав, що одного пера він боїться більше, ніж сотні багнетів, а сьогодні, коли змагання між волею і рабством, правдою і брехнею відбувається ще на папері і в етері, ролі нашої преси в цьому змаганні не можна переціните. З цього повністю здає собі справу комуно-московський ворог, який є в постійній дефензиві саме перед нашою пресою, якого вона часто змушує відступати.

Здавалося б, що в таких обставинах наша преса повинна мати не тільки максимальне зрозуміння серед нас самих, нашого вільного громадянства, але й максимальну підтримку. Вона бо виключно від нашого громадянства залежить, і вона може проявлятися тільки до тієї міри і робити тільки те, що громадянство їй дозволить своїми фінансами. Тим часом, кожна з наших газет, включно із „Свободою", змушена постійно змагатися з фінансовими труднощами, бо кошти видавництва постійно зростають, а фонди наших видань постійно зменшуються. Для прикладу згадаємо, що тепер, коли наша преса конче мусить розвиватись, з Канади прийшла вістка, що єдиний там півтижневик, щоб пов'язати кінці докупи, перейшов на тижневик, а один із тижневиків з тих самих причин підвищив передплату з 4 на 5 долярів річно.

З власних турбот згадаємо, для прикладу, що коли в липні цього року „Свобода" запланувала випуск подвійного англомовного числа з нагоди Тижня Поневолених Націй і почала проєктувати підготову документального матеріялу з доказами міжнародньо-правного „передрішення" тих поневолених націй, то реалізацію цього пляну прийшлося відкласти з огляду на видатки, для яких не було покриття в касі. Коли „Свобода" минулого року, з нагоди приїзду Хрущова до Америки, випустила подвійне англомовне число і спеціяльним виданням зустріла його приїзд на теперішню сесію Об'єднаних Націй, то ці публікації мали найширший відгомін серед американського загалу, але вони рівночасно збільшили позицію видатків видавництва.

Згадуємо про ці речі тому, що саме тепер, у жовтні, „Свобода" веде свою кампанію, збираючи фонди на добровільну доплату до передплати та на пресовий фонд. Подумати тільки: „Свобода" має 20.000 передплатників, і якби кожний з них пожертвував на її фонд тільки тих п'ять долярів, що їх платить за газоліну, вибираючись на прогулянку, або тих два доляри, що їх платить за один білет до кіна, то „Свобода" мала б додаткових від 50 до 100 тисяч долярів! Як сильно можна було б за ці гроші скріпити при допомозі газети мур оборони нашої правди і волі, яку велику нову щілину можна було б пробити в скелі комуністичного рабства і забріханости! Як багато можна було б досягнути такою малою, але масовою пожертвою!

Наша преса — це перша сторожа нашої правди і волі, це перша лінія нашого наступу на рабство, що в нього закував ворог наш нарід. Пам'ятаймо про це бодай у жовтні, місяці добровільної доплати до передплати та пожертв на пресовий фонд „Свободи". Пам'ятаймо про це і у відношенні до інших національних газет!

Невтральність — маска поплентачів

Коли раніше говорилося про невтральні держави, то кожний мав перед очима Швайцарію і Швецію — дві країни клясичного невтралізму за двох останніх світових воєн. Їхня невтральність засновувалась і по нинішній день засновується на власному народоправному устрої, ворожості супроти всіх насильницько-диктаторських систем та невстряванні у міжнародні спори, що безпосередньо не стосуються їхніх територій і не заторкують їхніх інтересів. Щоб підкреслити свою невтральність, Швайцарія не стала членом Об'єднаних Націй, але вона бере активну участь в таких агенціях ОН, як Світова організація охорони здоров'я і Міжнародна організація праці, а колишній палац Ліґи Націй в Женеві є на послугах Об'єднаних Націй. Швеція є членом Об'єднаних Націй, але не бере участи в дебатах довкола спірних міжнародніх справ. Соціялістичний уряд Швеції є в „добрих" взаєминах з Москвою, але тісно співпрацює з Норвеґією й Данією членами НАТО, і разом з ними належить до 7-членної Організації вільної европейської торгівлі під проводом Англії. Обидві ці держави вважають невтральність за базу своєї закордонної політики, щоб краще гарантувати своїм країнам мир. Але жадна з них не сидить на двох стільцях, не торгує своєю невтральністю, не тягне з неї більших матеріяльних зисків, як їх дає туристичний рух, і не деморалізує громадян, людей західньої культури.

Зовсім інша справа з державами, які постали після останньої світової війни і здебільша проголосили таку невтральність, яку треба брати в „лапки". Вони ставляться до нинішнього двоподілу світу, як до корисної для них коньюнктури, що дозволяє їм приймати фінансову й технічну допомогу від Москви і від Вашингтону. Офіційно вони ніби не зобов'язані ніякими політичними передумовами при отримуванні тієї допомоги. Але насправді, задля отримування позик і товарів, куди більше „пристосовуються" до бажань і настроїв Москви й Пейпінгу, аніж Вашингтону. З малими винятками, як ось напр. Тунісія, більшість т. зв. невтральних країн іде в хвості комуністів, підтримуючи практично, в найважливіших конкретних справах, цілі й тактику закордонної політики Москви й Пейпінгу. У справі міжнародного роззброєння, атомових дослідів, Формози, заморських баз ЗДА, конфлікту в справі Берліну, західньонімецького дозброєння — „невтральні" підтримують московсько-пейпінґські арґументи.

Особливо яскраво це виявляється на теперішній Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй. Комуніст Тіто став одним із лідерів „невтрального" бльоку. Тіто, Неру, Нассер, Сукарно і Нкрумаг зголосили резолюцію, в якій закликають до зустрічі Айзенгавера і Хрущова, але в своїй аґітації натискали не на Хрущова, а на Айзенгавера, начебто Айзенгавер був винен в тому, що його контакт з Хрущовим зірвався. І таким є постійний підхід „невтральних" до міжнародних справ. У питанні колоніялізму й імперіялізму невтральні Сукарно, Нассер, Крумаг чи міністри Іраку й Савді Арабії вказують пальцем тільки на Захід, а не на Москву й Пейпінг. До невтральних зараховує себе не тільки індійський міністер оборони, комунофіл Крішна Менон, але й вишколений у Москві аґітатор з французьких професійних спілок, тепер президент Ґвінеї, Секу Туре. Невтральним називає себе конґолійський Люмумба, який відразу ж став погрожувати Заходові, що закличе собі „на поміч" війська з Совєтів і таки прийняв совєтські літаки та кількасот „техніків". Також згаданий ґґанський Нкрумаг став знаряддям совєтської експансії в Африці. Англійські комуністи, які пропаґують повне роззброєння Англії — це теж „невтральні".

Невтралізм таких поплентачів Москви — це один великий обман. Цікаво, як довго комуністичні підголоски будуть втішатися цією брехливою маскою.

АРҐЕНТИНА БОРОНИТЬСЯ ВІД КОМУНІСТИЧНОЇ ІНФІЛЬТРАЦІЇ

(сдо) Арґентинський уряд не залишається пасивним глядачем комуністичної інфільтрації, що, як засвідчують компетентні чинники, все далі побільшується не тільки в самій Арґентині, а й в усій Південній Америці. 29-го вересня зроблено труси в 7-ох організаціях уроджениців країн з-поза залізної заслони, при чому сконстатовано, що вони провадять — як доказує сила виявленого пропаґандивного комуністичного матеріялу, — працю, що ніяк не вміщається в рямках їх статутів. Всі ці організації розв'язано, і при цій нагоді заарештовано 16 осіб, як аґентів імперіялістичного комунізму. Поміж ними фіґурує українець, названий власне, як українець — Іван Новосад, робітник-цементар, 58 років, — але серед інших, визначених, як поляки, знаходимо також українські прізвища, як от Щербук і Нікомечук...

В офіційному повідомленні зазначено, що ще в 1956 р. була завважена інтенсивна пропаґанда серед емігрантів із країн з-поза залізної заслони, щоб вони поверталися „до дому". І дійсно, тоді двома кораблями „Ентреріос" та „Сальта" виїхали до СССР 1775 осіб. За офіційними підрахунками з того часу до тепер виїхало яких 4.000 осіб, поміж ними коло 1.000 вже народжених в Арґентині.

Тоді звернено увагу, що, хоч у 1949 р. був розв'язаний т. зв. Слов'янський Союз явно комуністичної орієнтації, в скорому часі зорганізувалися інші прокомуністичні центри, що охопили, під різними назвами, тих самих керівників Слов'янського Союзу, які дуже ретельно дотримувалися директив дипломатичних представництв різних комуністичних країн. Ці нові осередки розпоряджали значними засобами фінансового характеру, щоб розвинути культурно-освітню, спортову та допомогово-економічну діяльність і в такий спосіб привабити до себе якнайбільшу кількість членства, особливо серед молоді. Під цим оглядом вони були значно сильніші від антикомуністичних організацій тих самих національних груп.

В наслідок доказаної комуністичної підривної пропаґанди розв'язано такі організації: Громадсько-спортовий і культурний клюб ім. Островського, що об'єднував росіян, українців та поляків і поширював свої впливи в місцевостях Валентін Аньсіни, Віжі Караси, Ланусу і в самому Буенос Айресі.

Культурно-спортове т-во ім. Пушкіна, що об'єднувало росіян, поляків і українців; зона його впливів поширювалася на Буейнос Айрес, головно в дільниці Патерналь і на провінцію.

Культурне т-во ім. Шопена, яке мало членство з поляків;

Культурний осередок ім. Раковського, який об'єднував болгар;

Т-во взаємної допомоги Білоруської Господи з осідком в Буйнос Айресі. Ця організація охоплювала значні кола українців, поляків і навіть арґентинців, привабленних формою економічної допомоги. Вона мала філії в Беріссо, Розаріо, Кордобі, в Місіонесі в Чако і в Сарате;

Клюб „Культура", який об'єднював литовців у Буенос Айресі та його провінції;

Культурно-спортовий клюб „Вперед", що мав осідок у Буенос Айресі і спортову площу в Морено. Він об'єднував німецьких емігрантів жидівського походження.

Більшість цих „клюбів" звертала головну увагу на поширення комуністичної ідеології та літератури, особливо серед дітвори і молоді, влаштовуючи для них спеціяльні курси. Заслуговують на особливу увагу клюби ім. Островського та Пушкіна з спеціяльними школами для дорослих і дітвори, вже народженої в Арґентині. Тут давано за совєтськими підручниками лекції російської мови, музики, танців, рисунку, географії, історії, співу і т. д. Знайдено зшитки учнів в яких намальовано прапор, скомбінований із прапора Арґентини і Росії (большевицької). Серед свят, відзначуваних у цих клюбах, варто згадати „День совєтського танкіста".

Крім того сконстатовано, що вартість устаткування цих клюбів далеко перевищувала членські вкладки. Наприклад клюб ім. Островського мав дуже дороге кінематографічне уладження, що служило, очевидячки, для приваблювання глядачів безплатним — або дуже дешевим — висвітлюванням совєтських фільмів. Також не сконстатовано труднощів матеріяльного характеру в інших організаціях. Тому не треба дивуватися, що нараховували вони тисячі членів, — Білоруська Господа, наприклад мала в Централі і філіях до 14.000 членів.

Арґентинська влада обвинувачує ці організації також у тому, що вони своєю брехливою пропаґандою спричинилися до виїзду в СССР кількох тисяч осіб, в тому часі арґентинців, які тепер уживають усіх можливих засобів, щоб, спробувавши „радощів совєтського раю", повернутися до Арґентини.

Недавно між іншими особами повернулася до Арґентини молода жінка, на прізвище Кузьмич, яка була виїхала з батьками на Україну. Скориставши з того, що совєтський уряд дав дозвіл еспанцям, що були вивезені дітьми до СССР, повернутися додому, вона підмовила одного з них взяти з нею фіктивний шлюб, виїхала до Еспанії, а звідти — до Арґентини, де тепер вживає заходів, щоб той фіктивний шлюб уневажнити („чоловік" залишився в Еспанії). Чого тільки люди не вигадують, аби тільки вернутися з того „раю", що його Москва намагається всіма силами насадити в усьому світі

З КОЖНИМ ДНЕМ...

З кожним днем
все більше й більше цвіту,
З кожним днем щедрішає весна
Так ось непомітно в щедре літо
Переллється квітами вона,
І життя її почнеться друге
В красуванні жита на лапах,
В медоноснім неспокої лугу,
У рум'янцях яблук по садах.
Не зникає юнь багатоквіта,
Хочу я сказати, друзі вам,
А з роками, як весна у літо,
Переходить
глибше в серце нам.

ВАЛ. ТКАЧЕНКО

Д-р Константин Біда

ПЕРШИЙ МІЖНАРОДНИЙ ДІЯЛЕКТОЛОГІЧНИЙ КОНҐРЕС У БЕЛЬҐІЇ

Міжнародний Центр Загальної Діялектології при Лювенському університеті зорганізував під протекторатом бельґійського короля Бодуена Перший Міжнародний Діялектологічний Конґрес, який відбувся від 21 до 25 серпня ц. р. у Лювені, а 26 і 27 серпня у Брюсселі. У ньому взяли участь представники таких держав: Бельґія, Америка, Австрія, Бразилія, Великобританія, Греція, Голляндія, Данія, Естонія, Ірляндія, Ісляндія, Італія, Канада, Колюмбія, Мальта, Норвеґія, Німеччина, Португалія, Фінляндія, Франція, Швайцарія і Китай. У загальному 79 університетів, наукових асоціяцій та інститутів репрезентовано на конґресі, який мав у повнім цього слова значенні міжнародний характер. Найчисленніше були репрезентовані: Бельґія, Німеччина, Італія, Франція, Еспанія, Швеція та Австрія. Вражала відсутність представиків совєтської лінґвістики, зокрема представників України. Дуже нечисленні репрезентанти деяких сателітних держав, присутні на конґресі, виступали здебільша в неофіційному характері. Між ними не було великих імен, відомих широкому науковому світові.

Канадійську науку репрезентував представник Канадійської Асоціяції Лінґвіністів, а українську лінґвістику та діялектолоґію в Канаді — представник канадійського відділу Української Вільної Академії Наук.

Конґрес дав учасникам повне уявлення про характер і напрямки у сучасних лінґвістичних, зокрема діялектологічних студіях.

Це зовсім нормальне, що на першому міжнародному конґресі увага лінґвістів була зосереджена на звітах про розвиток і поступи діялектологічних досліджень та студій в поодиноких країнах та наукових інституціях.

Повоєнний період привернув гуманістам, серед них і лінґвістам, можливість спокійної та інтенсивної наукової праці, що її припинили були воєнні роки, які так мало сприяли розвиткові гуманістики. Це знайшло вираз у програмі конґресу. На 35-ох сесіях, що відбулися у Лювені та Брюсселі, переважали інформативні доповіді про наукові осяги останнього десятиріччя. Учасники почули звіти про працю над: лінґвістичним атласом Англії, Швайцарії і Німеччини та Італії, лектологічним атласом Голляндії, Швеції, Латвії; над словником баварського діялекту, словником чужоетнічної лексики в еспанській мові Арґентини, над Франко-провансальською та італійсько-сицілійською лексикою і словниками швайцарського мовного конґльомерату.

Велику частину програми виповнювали такі доповіді: Звіт про розвиток австрійської лінґвістики від 1945 р.,: Звіт про голляндську діялектологію; Лінґвістичні студії в Люксембурзі; Поступи в діялектогеографії від 1945 до 1960 р.; Проєкти й осяги альзаських діялектологічних дослідів; Славістика в Західній Німеччині в повоєнних роках; Звіт про мовознавчі досліди в Болгарії після другої світової війни; Мовознавчі студії в Ізраїлі; Італійська і кельтська лінґвістика; Мовознавство в Ісляндії; Досліди над індіянськими мовами Америки; Мовознавчі студії в Греції; Вірменська діялектологія; Звіт про Канадійську Лінґвістичну Асоціяцію; Студії романської лінґвістики в Австрії від 1945 р.; Звіт про післявоєнне мовознавство в Туреччині; Діялектологічні досліди в Мадярщині і т. д.

До цієї групи належала інформативна доповідь про українську філологію на чужині.

Водночас багато уваги присвячено питанням азійських, африканських та американських тубільних мов. Такі доповіді як: Китайська діялектологія в літературній документації; Місіонери й мови Конґа; Французькі впливи в турецькій мові; Лінґвістична географія деяких областей Марокко; Діялектологія і студії фонетики та морфології в єгипетсько-коптській мові Діяльність Французького Інституту в Африці (Дакар) Тубільні мови в Колюмбії і їх лінґвістичне значення; Студії над індіянськими мовами Америки; Області мов банту; Сучасні напрямки в японській діялектології і т. д., що їх виголосили европейські та американські вчені, говорять про широкий діяпазон мовознавчих дослідів у західньому світі.

Друге місце після багатого описово-інформативного матеріялу, який — треба підкреслити — надав тон науковим сесіям, займали в програмі конґресу питання методологічного характеру. Діялектологічні досліди само собою створюють потребу методологічних принципів та критеріїв. На цьому полі, побіч сильно репрезентативної німецько-австрійської школи, виступали передусім романісти, присвячуючи увагу порівняльній методі в мовознавчій праці, справам статистики та лінґвістичних квестіонарів.

Порівняно багато уваги присвячено фонетичним проблемам, що їх у більшості обговорювано в аспекті загальної ленґвістики, хоч не бракувало декількох тем з такого ґрунту як мови: старослов'янська, французька, коптсько-єгипетська та арабська.

З нагоди конґресу влаштовано в Лювенському університеті виставку наукових мовознавчих праць, на якій представлено також ряд публікацій з мовознавства й української діялектології, що їх видав канадійський відділ Української Вільної Академії Наук.

Перший Міжнародний Діялектологічний Конґрес у Бельґії, на який прибуло кількасот лінґвістів з усіх частин світу, має поважне значення.

Він дав численним мовознавцям різної національности добру нагоду стрінутися на спільному форумі, обмінятися думками та ідеями, побачити нові напрямні й потреби в сучасних діялектологічних наукових дослідах;

Він виявив відновлення та зріст праці на цьому полі у післявоєнних роках. У певному сенсі бельґійський конґрес символізує один період організаційної та описової праці в цій ділянці мовознавства, після якого можливе глибше розроблення ряду діялектологічних, мовознавчих проблем.

З НОВИХ ВИДАНЬ

ПОРИВИ ДУХА

Вона прийшла з Англії, оця невеличка книжечка віршів, нашвидку скріплена докупи. До неї, також невміло, „по-кустарному" дочеплено обгортку, — шматок сірого паперу.

Називається ця збірка віршів: „Пороги" і написала їх Галя Мазуренко, що живе тепер в Англії.

Для багатьох українців, що жили до війни в Чехо-Словаччині, це ім'я викликає згадку про завжди щирий відгук на громадські справи, про активне і вірне серце, серце друга, жінки, українки.

Але ця невеличка книжечка говорить про інше. Вона говорить про непереможні пориви духа, про невступне горіння ідеї, змагання за чисту людину, за Людину з великої літери, за те, чому прирікали служити люди того покоління, до якого належить авторка. А водночас — сумнів і жах від страшних переживань війни, від картин загибелі не тільки людей з малої літери, але й загибелі ідеалу Людини з великої. Оці рядки, мабуть, найкраще характеризують цей аспект творчости Галі Мазуренко:

Куди ведеш нас, Господи?
Куди?
Ратуй, спаси від злих, немилосердних!
Дай поховати рідних, молодих
У землю від морозу тверду.
Дай їх оплакати, бо вже немає сліз!
В сухих повіках біль; не бачать очі...
По образу Твоєму зліплені, дивись,
А на який ми здібні злочин!..

І далі Галя Мазуренко спиняється над нашою спільною, над нашою загальною, взаємною відповідальністю за те, що робиться на землі, не тільки за свої гріхи, але й за чужі:

Гріх чужий, непрощений.
Що з того,
Що сама не забила нікого
Що не крала чужого?
Що з того?
Біль, мов совість, прокинулась: Браття!
Ти шепочеш, гукаєш... Що з того?
Не погасне багаття, —
Спи. Немає нікого.
По веселці проходять святії
Тихо в рай. Ти шукаєш дорогу?
Ось вона. — Ні, за ними не смію...
Вони бачили Бога,
Я ж нікого, нічого...

Але, поруч цих розпачливих змагань за збереження ідеалів і безпосередньо поміж поетичних вигуків і скарг, вставлені чудові рядки про дітей і природу, про бабуню з синіми очима, про несказанну доброту якогось діда, у якого німці вбили внуків, а який, прийшовши до Чехо-Словаччини, годує хлібом го-

(Закінчення на стор 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA

SUBSCRIPTION RATES:

One year	$ 12.00
Six months	6.25
Three months	3.25

Jersey City & Foreign Rates:

One year	$14.00
Six months	7.50
Three months	4.00

For UNA members monthly 65¢.

ПЕРЕДПЛАТА:

На рік	$12.00
На пів року	6.25
На три місяці	3.25

В Джерзі Сити і закордоном:

На рік	$14.00
На пів року	7.50
На три місяці	4.00

Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Софія Парфанович

ЗАСПОКОЇТИ ТУГУ

(2)

Спати, коли спиться, і лежати, коли не спиться. Так два-три дні. В тому часі господар розкаже, що був інженером-хеміком в Тексасі, але любить гори і готелярство, тож, привізши жмінку грошей, купив кусок зарінку, поставив кабіну і почав приймати гостей. Вже двадцять літ тут у поточині. За той час закупив великий шмат зарінку під скельним берегом, перекинув понад поточиною мостики і щороку будує по одній кабіні. Має їх тепер двадцять. Одна від одної відмежовані вони лісом, так що гості мають повну виґоду. За ніч бере 7-9-20 чи й більше долярів. Під „вікенд" не має жадної вільної кабіни: батьки з вудками, діти хляпаються в поточині, ліс шумить собі, понад ним стрімке узбіччя Скелястих гір, біля його стіп милий господар, задоволений і гостинний.

Часто так лежачи й слухаючи, як тече поточина, заспіваєте собі бойківської:

Тече поточина, тече
Та й ще буде течи.
Тоє не годен ґаздо
Жони устречи.

Думаєте: чому б так нашим людям не взяти жмінку грошей та не закупити в отаких туристичних околицях кусок зарінку та не наставити колиб — але комфортних. Був би прибуток. Але ця поточина не абияка собі! Тут, у її горлі, відкрив у 1859 році золото Г. Джексон Відсіля почалася золота гарячка, до якої ще повернуся. Але тепер сюди золото приносять туристи. Кишення — дуже вигідна копальня золота.

Отже, ви лежите й відпочиваєте, бо ви — не рибалка. Ви пам'ятаєте загадку: що таке рибалка? І відповідь: то шнурок, на одному кінці якого червяк, а на другому дурак. Тому, що ви не червяк і не те друге, ви — відпочиваєте. Врешті, вже другого дня вирішуєте вилізти з своєї печери і розглянути світ. Тож мандруєте вгору поточиною.

Ой іду я, ой іду я,
Горі поточинов,
Та ся дивлю за маржинов,
Тай за білявинов

— та не натрапляєте ні на одне з них, бо зарінок заставлений кабінами і мотелями. В одному місці, де зарінок ширшає, господар поробив плеса, в яких годує пструтів. Долішнє — для гостей. В ньому при самому березі так і лежать лінькма пструги. Хто хоче нашвидку добути рибу, вистачить зачерпнути сіткою — і вже є. Від фунта здобичі платите доляра. Хто „чесніший", стоїть таки на березі та й вимахує отією вудкою. А годовані пструги дурні і дають себе ловити.

При дорозі, розіґрітій сонцем, аж асфальт м'якне, приватні дімки і в постійній будові готелі й мотелі. Та ви не беретеся в гору. Це бо Шікаго Крік і незабаром будете вертатися тою дорогою з гори Еванс. Може краще прослідити долішню частину потоку і околицю, де він впадає до Клір Крік: Айдаго Спрінґс.

Тож ідемо вузенькою, гарною стежечкою попід самим берегом, що постріпаними скелями висить понад зарінком. Стежечка в'ється в тіні дерев, і їх можна розглядати, як і рослини, що ростуть обабіч. Дерева тут переважно хвойні. З листкових росте низький клен з гостро витинаними листками, вільха і осика. Щодо останньої: у нас цього дерева не долюбляють, мовляв, Юда на ньому повісився і тому листки його тремтять під вітром. В бойківській говірці її назва: трепета. Зате в Америці це дерево просто обожнюють! Його матова зелень мішається досконало з хвоєю лісів і сягає аж до лінії лісу, де вона уступає місця карлуватим хвойним деревам: жерепові і вербі. Восени колір його листя зміняється на золото-багрінь, що досконало контрастує з глибокою зеленню хвої. Усі водії автобусів запрошують вас приїхати сюди восени оглядати й фотографувати оці славні „еспенс".

Про гірські рослини Скелястих гір розкажу окремо. Тут тільки зазначу, що в другій половині серпня, коли то я мандрувала, всі поля, узбіччя і луки були вже жовті. Вони відбули свій цикл і готові були прийняти зиму.

Русло потоку поширюється і он, впадає він у Клір Крік. Там то й є славне колись Айдаго Спрінґс. Кінці піскувисівок у потоці, на них нашвидку покинені тачки, джагани, лотоки. Коли настала криза в золотій справі, їх покинули так, як держали в руках, бо не лише не виплачувалося добувати, але й забирати знадіб'я. Воно тепер додає мальовничости красвидові та його недавній історії. Наче доторкнені чарівною паличкою, заснули золоті-срібні гори й потоки, оселі й міста. Про них тільки розказують піски й скелі. Містечка втратили життя. Кілька крамничок з цяцьками, один-два з західнім одягом для їзди верхом, кілька установ, одно кіно — нічого не говорять про колись таке рухливе й живе містечко. І туристи тут задержуються рідко. Заблизько воно до Денверу і само не цікаве, тож тільки проїздять його, беручись на гору Еванс, до озера Ехо і до Парку Скелястих гір.

Після золота й срібла знайшли уранову руду, і на деяких будках, колишніх копальняних „будинках" тепер виписано великими буквами: „Ревматизм, Артрит, Бурсіт". Будь ласка: заходьте й лікуйте себе цими таємничими силами природи. Без лікаря й рецепти.

Є тут справжній купелевий заклад, захований у вузькій поточині поза мостом. Ідуть туди лікуватись люди, навіть дехто з наших, що звик до европейських „бадів". Тож зайдімо, поглянь-мо!

Дерев'яна, обдряпана буда, перед нею широка засклена веранда. Це готель і купальня разом. В „лабі" дві старі, сиві пані за інформаційним столом дають вам карточку з хемічним складом води. З неї довідуєтеся, що це алькалічна вода 115-120 ступенів за Фаренгайтом з радієвою еманацією 3.21 × 10-10 Кюрі на 1 літру. Кілька старих людей сходить по вузьких дерев'яних сходах у підземелля. Там бо купальні. В скелі, на якій побудовано готель, видовбано прямокутні збірники-ванни. По хіднику з мокрих, розхитаних дощок людина йде до одної з таких ванн і залежно від температури, якої хоче, залазить у воду. Перед тим вона роздягається в роздягальні і дістає рушник, яким загортає своє грішне тіло. Рушник вона вішає на поруччях, а потім, коли посидить у воді досхочу, знову загортається і йде до „свет рум", де впріває, завинена простиралами. Усіх жінок обслуговує одна масажистка. Купіль разом з упріванням і натиранням алькоголем коштує 2 доляри. Можна взяти ще шведський масаж, ультрафіолетове чи інфрачервоне насвітлювання і гарячі завивання. Усе коштує дрібницю.

ДОПОМОЖІТЬ „ВЕСЕЛЦІ" ПРОЯСНИТИ ДУШУ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ! ВИШЛІТЬ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ І ЩЕДРУ ПОЖЕРТВУ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД „СВОБОДИ"!

Ніксон і Кеннеді у новому спільному виступі з'ясовують свої програми

Вашингтон. — Другий виступ обидвох кандидатів віцепрезидента Ніксона і сенатора Кеннеді на телевізії відбувся 7 жовтня в 7:30 г. вечора. І віце - президент Ричард М. Ніксон і сенатор Джан Ф. Кеннеді не виголошували вступних заяв, тільки відповідали на запити 4-ох журналістів, якими керував модератор Френк МекҐі із Нешенел Бродкестінґ Компані. Запитувані не знали, про що їх питатимуть. Час вирішив, хто говорив останнім. Другі з черги дебати були в „гарячішій атмосфері" як певші; промовці гостріше поборювали твердження свого противника і не погоджувалися в таких справах, як оборона островів Квемой і Матсу, справа летів У-2 понад СССР, оборона громадянських прав та інші. Сенатор Кеннеді казав, що острови Квемой і Матсу при китайському континенті напроти Формози не мають військового значення, бо їх не можна б оборонити, коли б комуністичний Китай хотів їх дійсно здобути. Навіть республіканський уряд ЗДА заявив, що треба б обороняти ті острови тільки тоді, коли атака на них була б початком офензиви комуністів проти Формози. Ніксон заявив, що не погоджується з таким становищем. „Ті острови є, казав Ніксон, в районі волі", — і коли б ми їх віддали комуністам, то це означало б, що заохочуєм цим комуністів до нападу на Формозу". Тут справа не в тому, що „ті два острови малі територіяльно", тут іде про основні засади. Журналіст запитував сен. Кеннеді про те, як він дивиться на справу лету американського розвідчого літака понад територією СССР, де той літак в дні 1-го травня комуністи зістрелили. Сенатор Кеннеді казав, що вже не раз бували випадки, що уряди деяких держав оправдувалися за порушення в повітрі чужої території. Також ЗДА просили вибачення за подібний лет над Кубою і понад СССР два роки дому. Можливо, що таким способом можна було б врятувати конференцію в Парижі, — казав Кеннеді. Ніксон заявив, що Кеннеді помиляється в трьох пунктах: 1) Американське перепрошування Хрущова-було б не врятувало конференції в Парижі, бо Хрущов вже перед тим був рішений зірвати цю конференцію; 2) Перепрошувати можна тільки тоді, коли зайшла якась помилка, а у випадку з літаком У-2 не було жадної помилки, бо ціль того лету — це оборона ЗДА. Розвідка не може переривати своєї праці, яка стоїть на сторожі безпеки ЗДА; 3) Ніксон пригадав Перл Гарбор, який нагадує ЗДА, що розвідка мусить постійно працювати. В справі оборони громадянських прав Ніксон закидав сен. Кеннеді те, що демократичний заступник президента сен. Линдон Б. Джансн в Сенаті голосував проти цих законопроєктів, які обіцяє негритянському населенню демократична виборча плятформа. Кеннеді закидав урядові, що нічого не зробив, щоб здійснити рішення Найвищого Суду ЗДА про об'єднання шкіл для учнів білих і кольорових батьків. Президент Айзенгавер повинен був ужити свого морального впливу на те, щоб не було дійшло до того, що було в Літтел Рок, Аркензо. Ніксон заявив, що не йшов би назустріч із Хрущовим, поки міністри закордонних справ і амбасадори не підготовили б належно ґрунту та не дали ґарантії, що конференція на вершинах дасть успіх. Сенатор Кеннеді погодився в цьому пункті зі своїм політичним противником. В справі Куби віцепрезидент казав, що ЗДА не можуть інтервеніювати в країнах Латинської Америки, а демократи не ухвалили потрібних фондів на те, щоб при допомозі радія краще інформувати Латинську Америку про ЗДА. В листі до колишнього члена Комісії Атомової Енергії Томаса Морея Кеннеді заявив, що не можна тепер починати пробних атомових експльозій, бо тоді СССР може казати, що ЗДА зірвали переговори в Женеві про контролю атомових зброєнь. Промовляючи в Огайо Кеннеді твердив, що ЗДА втратли престиж на терені Об'єднаних Націй. Віце - президент Ніксон промовляв у Біллінґсі, Монтана, де сказав, що здійснення програми сенатора Кеннеді привело б до нової інфляції, бо був би великий дефіцит і федеральному бюджеті.

● **У Кейптавні в Південній Африці** засудили на вісім днів в'язниці редактора ліберальної газети „Контакт" за відмову зізнати, звідкіля він узяв відомість, що в Південній Африці сформувалась нова комуністична партія.

60-РІЧЧЯ ІНЖ. СТЕПАНА КУРОПАСЯ

(Закінчення зі стор. 1-шої)

середньо історія ОДВУ на американській землі, а з містом Шикаґо — його багатогранна і віддана праця для української спільноти.

Степан Куропась, — уродженець Західньої України (Перемищина), активний учасник Українських Визвольних Змагань в рядах Української Галицької Армії, абсольвент Празької Політехніки, (де одержав диплом інженера-агронома), ще на своєму першому еміграційному пункті (Чехословаччина) приймав активну участь в українськім національнім і політичнім житті (член УВО і згодом ОУН) прибув до ЗДА по раз перший в 1927 р. щоб тут, як інженер-агроном — з доручення СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРА зорганізувати економічну допомогу українським економічним установам в краю; в 1928 р. прибув сюди на постійне поселення і замешкав у Шикаґо.

В 1930 рр. він започаткував тут видавання українського періодика „Україна", а коли після відвідин американської України бл. пам. полк. Євгеном Коновальцем і його найближчими співробітниками прийшло тут до створення Організації Державного Відродження України, він став одним з її перших засновників — і по сьогодні є заступником голови Центральної Управи. І не було ділянки в суспільно-громадськім житті американських українців, в якій ювілят не проявив би себе: чи це буде Український Народний Союз, чи ЗУАДК чи УКК, в яких то центральних установах він по сьогодні займає провідне місце, будуть це шикаґські льокальні громадсько - суспільні, економічні організації, як кред. кооперат. Самопоміч, споживча кооп. Самодопомога, Ліґа Американців Укр. Походження чи згодом Об'єднання Укр. Амер. Організацій ст. Іллиной, Т-во Бесіда і ін. — скрізь він приймав і приймає провідну й активну участь. Зокрема незвичайно успішна була його праця для добра нових українських емігрантів, що прибувши сюди в роках 1949-1950 і пізніше зазнали з його сторони багато допомоги, порад, опіки. Він сам виставив понад 400 ашурансів на приїзд українських скитальців з Европи до ЗДА.

Ось такий короткий і схематичний перелік праці і заслуг людини, що його ювілей у формі бенкету прийшли вшанувати представники майже всіх українських місцевих організацій, а крім того численні друзі, приятелі та знайомі Ювілята.

БЕНКЕТ

Після коктейлу до бенкетових столів засіло понад 90 учасників. При головному столі ювілят (для якого це свято було несподіванкою), разом з дружиною, родиною та почесними гостями бенкету.

Бенкет відкрив коротким словом м. голова місцевого ОДВУ інж. Юрій Дачишин, що привітав гостей і ювілята, а після проведеної о. Фіціцою молитви розпочалась вечеря. Першим промовцем вечора був відомий український діяч, проф. мінесотського університету, голова Центр. Управи ОДВУ О. Грановський з Мінеаполісу. В гарно обдуманих і поетичних словах переказав він історію 35-літньої діяльности Ювілята, а передусім наголосив його великі заслуги для організації і розбудови українського націоналістичного руху в ЗДА.

Після цієї промови представники ОДВУ вручили по мистецьки виконану почесну грамоту заслуг. Після відчитання тоустмастром численних письмових і телеграфічних привітів (м. ін. полков. А. Мельника і членів Проводу ОУН, від президента УНСоюзу, визначних українських діячів Канади, Ню Йорку, НТШ, ОДУМ Шикаґо, інж. В. Білинського, інж. П. Артюшенка і інших) з усними привітами і відповідними промовами виступили представники — щадничо-позич. Спілки „Трайдент", Т-ва Укр. Амер. Вет. Лікарів, Редакції „Українського Життя", „Самодопомоги", Об'єднання УАГ Організацій, УРДП, Т-ва Прихильників Визвольної Боротьби, 399 Відділ УНС, б. Українських Вояків, УНДС, „Самопомочі", Клюбу Львовян, 114 Відділу УНС, Нової Сцени, Укр. Робітничого Союзу, Радіопрограми „Голос України", Спортового Т-ва „Леви", Ловецько-Мисливського Товариства, Українського Золотого Хреста, „Видавничої Спілки", редакції міс. „Самостійна Україна", 52 Відділу ОДВУ.

Промовляв теж видавець і редактор „Овиду" п. М. Денисюк, від приятелів — п. Іванчук, а з відповідно обдуманою промовою - спомином виступив син Ювілята п. Мирон Куропась.

Після офіційної частини, відбулась весела, розвагова частина, в якій виступила наша відома поетеса Ганна Черінь з гуморескою, присвяченою Ювілятові, а теж пп. мґр. Н. Рибак і мґр. А. Нагорняк з веселими фейлетонами.

СЛОВО ЮВІЛЯТА

На кінець прийшов до слова Ювілят. Він був зворушений цим несподіваним виявом великої пошани для його особи та його 35-літньої праці. З типовим собі гумором він в коротких словах розказав про свою мандрівку з рядів УГА через Чехословаччину до землі Вашинґтона і висловив велику подяку так організаторам, як і гостям — приятелям, що прийшли його вшанувати.

Бенкет, яким вміло проводив п. Ілля Павліш, як довстмастер завершив кінцевим словом інж. Ю. Дачишин, а о. Й. Шарий провів молитву. В цілому він пройшов в приємній дружній атмосфері, а його добра і справна організація — це заслуга окремого комітету (під проводом дир. Вол. Попадюка), що повнив ролю господаря вечора.

„Українське Життя" Шикаґо

● **До готелю у Ванкувері,** Британська Колумбія в Канаді, прийшов старий чоловік із бородою в полатаних штанах, зареєструвався в канцелярії і винайняв собі кімнату та пустився йти до коктейлового бару. Власник бару привітав його приязно, але сказав, що його одежа краще пасувала б до коршми внизу, де продають пиво. Славний повістяр Ернест Гемінґвей, власник нагороди Нобеля, бо це він був, здвигнув плечима і пішов до своєї кімнати в готелі.

Замість квітів на могилу
б.л. п. нотаря **МИРОНА МОСОРИ**
зложили — $ 25.00
на залишенців в Австрії
бувші нотарі: Євген СТЕБНОВСЬКИЙ, Дмитро ТИХИЙ, Лев ГОЛІНАТИЙ, Олександер СМАЛЬ

Підручник з українознавства

У вересні ц. р. закінчено друком другий том англомовного підручника д-ра Яра Славутича, професора Албертського університету, „Конверзейшенел Юкренієн", том II, що є завершенням першого тому, який з'явився минулого року й отримав прихильну оцінку фахової критики. Схвалений до вжитку в державних школах Алберти, другий том містить матеріяли з українознавства, зокрема має такі розділи: територія України, населення України, історія України (два розділи), українська мова (три розділи), українська народна творчість, українська література від найдавніших часів досьогодні (п'ять розділів), мистецтво України, освіта в Україні, природа України, промисловість України, транспорт України, спорт в Україні тощо. Крім того, в другому томі подано зразки газетної, наукової й ділової мов, напр., протокол, об'ява, доручення, заява, перепустка, довідка, лист і т.п.

Підручник приготовано з таким розрахунком, що його можуть уживати не лише в англомовних школах, а й у школах з українською викладовою мовою. Це, по суті, свого роду елементарна енциклопедія найосновніших знань про Україну, поданих у доступній формі для кожного. Таким чином, другий том можна з успіхом уживати в рідних школах, у школах при українських церквах і клюбах. Навіть дорослі, що мало знають про Україну, можуть із користю для себе прочитати цю книгу.

Підручник має 250 стор.

Я. Р.

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ.
КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ
ЧЕРЕЗ ПЕЙРОЛ СЕЙВІНГС

✝

З Волі Всевишнього
відійшов від нас у Вічність
дня 9-го жовтня 1960 року, на 74--му році
трудолюбивого життя,

св. п. о. Протопресвітер
ВАСИЛЬ ВАРВАРІВ

Настоятель Української Православної Церкви
св. Андрія у Вашингтоні, D. C.

Урочиста АРХІЄРЕЙСЬКА ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА відправиться в СЕРЕДУ, 12-го ЖОВТНЯ 1960 р., в год. 4:00 по полудні, в парохіяльному храмі, при 48-42 16th St. North-West Washington, D. C.

ПОХОРОН — відбудеться в ЧЕТВЕР, 13-го ЖОВТНЯ 1960 р., на українському цвинтарі в South Bound Brook, New Jersey.

НЕХАЙ ГОСПОДЬ БОГ ПРИЙМЕ ЙОГО СВІТЛУ ДУШУ В СВОЇЙ СВЯТІЙ ОСЕЛІ.

В тяжкому смутку:

дружина — ГАЛИНА
донька — СОФІЯ
сини — ЄВГЕН і КОСТЬ
невістки — ТАМАРА і ОЛЕНА
зять — ФІЛОГОНІЙ
внуки — ОКСАНА і НАТАЛКА, ВІКТОРІЯ, ІРИНКА, ВАСИЛЬ і ТАРАС

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ПАРОХІЯ
СВ. АНДРІЯ у ВАШИНГТОНІ, D. C.

з глибоким смутком повідомляє
усе Громадянство про несподівану смерть
свого Дорогого Настоятеля,

✝

Впр. о. Протопресвітера
ВАСИЛЯ ВАРВАРІВА

яка наступила
в неділю, 9-го жовтня 1960 року
в год. 1:15 по полудні.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА — відбудеться в СЕРЕДУ, 12-го ЖОВТНЯ 1960 р., в год. 4:00 по пол., в парохіяльному храмі, при 48-42 16-ій вул. Норт-Вест Вашингтон, D. C.

УРОЧИСТИЙ ПОХОРОН — відбудеться у ЧЕТВЕР, 13-го ЖОВТНЯ 1960 р., вполудне, на українському цвинтарі в Савт Бавнд Брук, Ню Джерзі.

Горем прибиті:

УПРАВА і ПАРОХІЯНИ

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

У „Трибуні УНСоюзу", що появилася з датою вівтірка, 7-го червня, був уперше проголошений заклик Головного Уряду УНСоюзу в справі створення при УНСоюзі Фонду Наглої Потреби, що має на меті заздалегідь придбати можливо найбільшу суму „на ратунок життя і волі українців на випадок всенаціональної загрози чи тривоги". Уже в перших днях після проголошення цієї акції, до Головної Канцелярії УНСоюзу та до Редакції „Свободи" почали напливати не тільки голоси ентузіястичної апробати і піддержки цього почину, але й добровільні звороти дивідендових чеків, з яких цей фонд у першу чергу складатиметься. Від того часу пожертви у формі звернених дивідендових чеків від членів УНСоюзу, як і готівкові пожертви невпинно напливають. Друкуючи черговий список, просимо всіх тих, що повертають на ціль Фонду Наглої Потреби дивідендові чеки УНСоюзу, щоб вони ці чеки ОБОВ'ЯЗКОВО підписували, бо без підпису чек не має вартости, а повернення його назад до жертводавця для підпису вимагає часу та зайвої праці. Рівночасно із зворотами чеків та пожертвами надходять численні листи, в яких члени УНСоюзу і громадяни висловлюють свою опінію в справі цього Фонду. Частину цих голосів друкуємо.

СПИСОК Ч. 10

Акулов Е.
Акулов С.
Антоняк В.
Антоняк О.
Антоняк С.
Артимишин В.
Артимишин Т.
Бабій Т.
Бабюк М.
Бабюк Н.
Бабюк Т.
Бакалець В.
Бакалець М.
Бакаллець О.
Бакалець Р.
Бараник А.
Бараник Г.
Баранник О.
Барелка М.
Белюх С.
Бенкалович П.
Бізик М.
Білозор Н.
Бічук І.
Бічук Т.
Боднаренко Е.
Боднаренко П.
Бойко Д.
Бойко М.
Бонцарівський О.
Борис В.
Бузяк А.
Бузяк М.
Бучацький В.
Бучек А.
Бучек П.
Вавелко Г.
Василишин Б.
Д-р Василишин Р.
Васько І.
Велигорський Е.
Верба Д.
Виник А.
Виник І.
Виник Л.
Вінярський В.
Вінярський Р.
Вінярський С.
Вінярський С.
Волянський І.
Вонтарська Б.
Вонтарський Ю.
Вонтарська О.
Воробець М.
Гавриляк А.
Гавриляк В.
Гавриляк Т.
Гаврилко Й.
Гаврилюк А.
Гаврилюк Т.
Ганич Г.
Гладун В.
Гнатів А.
Гнатковський В.
Гнатковський Е.
Гнатковський С.
Гнатюк В.
Гнатюк В.
Головата Л.
Головатий С.
Гомель П.
Грабовенська І.
Грабовецький М.
Гренчишин І.
Гречка Я.
Гриценко Г.
Гриценко П.
Грицина В.
Гук М.
Гук М., мол.
Гусак Д.
Гусак Л.
Гусак М.
Ґолда Б.
Ґошуляк Ю.
Грибельський С.
о. Данилевич І.
Давискиба Н.
Дембіцький П.
Долинюк І.
Дребич Л.
Дребич М.
Дребич М. Т.
Дребич Ю.
Дудар Е.
Дудар М.
Дудінський Д.
Дутка А.
Дяків Р.
Єдинак М.
Зазуляк А.
Зазуляк Й.
Зазуляк Ц.
Закорчемний М.
Запаранюк А.
Зварич В.
Житинський А.
Житинський Ц.
Іваник Е.
Іваськевич М.
Іваськів І.
Іваськів О.
Ільків В.
Ільків І.
Ільків І. А.
Ільків І.
Іфкевич Д.
Іщук Н.
Кайко С.
Д-р Кальба Я.
Калмук К.
Калмук М.
Калмук Т.
Капітанець К.
Капітанець М.
Капітанець М.
Карпяк Е.
Карпяк Г.
Карпяк І.
Карпяк О.
Карпяк О.
Кміт З.
Кігічак М.
Кіраль Л.
Кіцелюк Н.
Кліщук В.
Клодзінський І.
Клюка А.
Клюка М.
Коваль І.
Ковальчук С.
Когут П.
Козулкевич М. Л.
Колодій З.
Колодницький І.
Королишин І.
Коропецький І.
Корсунський І.
Костеля А.
Костеля І.
Костецька Н.
Котеленець Г.
Котеленець С.
Коцибала С.
Коцюба В.
Кравець П.
Кравчук В.
Кравчук М.
Крамар В.
Крамарчук А.
Крамарчук В.
Крамарчук Я.
Крамарчук М.
Крамарчук О.
Крамарчук Р.
Кривлюк В.
Крутиголова А.
Крутиголова В.
Крутиголова Д.
Крутиголова М.
Крушельницький Л.
Кузьмин В.
о. Кулинич М.
Куриляк М.
Кутяк Н.
Кучера Д.
Левицький В.
Лешко С.
Лешко Т.
Липецька М.
Лищецький Ф.
Лисак Т.
Лисянська Л.
Лисянський І.
Літинський Е.
Лободоцька О.
Локот А.
Лозинський М.
Лузяк О.
Мандибур Б.
Мандибур В.
Мандибур Д.
Мандибур М.
Маречко І.
Марсней Н.
Мартинюк І.
Мартинюк Н.
Мариш В.
Мариш С.
Майдан В.
Масляк А.
Масляк М.
Масляк С.
Масний Н.
Мацех В.
Мацех В.
Мацех Т.
Машталір А.
Машталір І.
Мех А.
Міговин М.
Мішкевич Р.
Мішкевич С.
Молодовець Д.
Момот Н.
Мороз Е.
Мороз Н.
Моцьо В.
Моцьо Г.
Музика Г.
Муляр Н.
Муха М.
Муха С.
Найда Ю.
Николенко Д.
Новак В.
Новосад А.
Новосад М.
Новосад І.
Новосад І.
Новосад І.
Новосівський І. М.
Новосівський С.
Нодіс К.
Озарків Г.
Оліяр І.
Остапюк В.
Остапюк Е.
Остап М.
Павлюк Н.
Павлюк Е.
Панзек П.
Палка Д.
Д-р Пасічняк В.
Пастух І.
Погрібна М.
Попик Е.
Попик М.
Продивус О.
Продивус Я.
Пшеничняк І.
Радієвський Д.
Ригайло Г.
Романків В.
Романчук Я.
Рондяк Р.
Рубич М.
Сабатюк В.
Савчин В.
Савчин М.
Савчин Я.
Садовська С.
Сигалів В.
Самокишин С.
Свердовська А.
Свичук Я.
Серафимович В.
Сива А.
Сивий В.
Сивий М.
Сивий Я.
Сидор В.
Сидор Е.
Сидор І.
Сидор Р.
Сидорак І.
Д-р Скрипух І.
Скрипух Л.
Скрипух О.
Смулка С.
Собенко Н.
Солонинка М.
Сопотюк В.
Солтівський В.
Сорока Г.
Сорока Я.
Спільниченко А.
Стецько Р.
Стецик Д.
Стецик М.
Стецик О.
Стефурак Е.
Стефурак Л.
Стеткевич Я.
Стецяк А.
Стогрин В.
Стогрин А.
Стогрин С.
Субтельний М.
Суховерський О.
Таратула І.
Тарнавська С.
Тарнавський Н.
Тенцук Г.
Тенцук Т.
Тенцук Т.
Ткач С.
Трач В.
Турянський Д. Л.
Тютюнник М.
Удич М.
Федорович В.
Федус П.
Федорців П.
Форис Г. В.
Хабін Д.
Хархут Т.
Хома Г.
Хома М.
Хробак П.
Цегельницька А.
Чабан І.
Чайківський І.
Чайківський М.
Чолій М.
Чолій М.
Чубатий Д.
Чубатий Р.
Чучкевич Р.
Шавала М.
Шавала С.
Шаран А.
Швейко М.
Шевчук М.
Шевчук О.
Школяр Г.
Школяр Е. М.
Школяр М.
Штогрин Ц.
Яворський Е.
Яворський Ф.
Янішевська Д.
Янішевський А.
Янішевська В.
Яськів В.
Яськів І.

Сума поверн. чеків	$ 604.38
Раніше проголошено	$ 3,564.07
Разом . . .	$ 4,168.45

НА РИМСЬКОМУ ОЛІМПІ

● XVII Олімпійські Ігрища у Римі мали свої світла й тіні. До світла треба зарахувати прекрасну організацію, електронічну обслугу і масу нових рекордів. До тіней — все більше „перешварцовування" псевдоаматорів з-поза залізної куртини. В легко-атлетиці впали такі нові світові рекорди: 400 м — 44.9 сек. О. Дейвіс, ЗДА; 1.500 м. — 3:35.6 Ерб Ілліот, Австралія; 4 х 400 — 3:02.2, ЗДА. Майже в усіх конкуренціях поправлено олімпійські рекорди (на 34 конкуренцій поправлено 24 олімпійські рекорди). Свідчить це про постійний поступ у спортовому тренінгу всіх змагунів.

● З українців олімпійські рекорди поправила Людмила Шевцова-Лисенко в бігу на 800 м в часі 2:04.3, рівному її світовому рекордові, і Віра Крепкіна у стрибку в довжінь 20 ф. 10 7/8 інч., на 7/8 інча краще попереднього.

● Деякі італійські газети — а за ними й інші — підкреслювали українське походження наших змагунів і яскраво відрізнювали їх від москалів-росіян; в американській пресі таке явище було доволі рідке.

● Несподіванкою у спрінтах була деґрадація дотеперішніх володарів у бігах 100 і 200 м, що ними на всіх майже попередніх ігрищах були американці; 100 м припало цим разом німцеві Армін Гаррі, що вирівняв олімпійський рекорд 10.2 с, а 200 м несподівано італійцеві Лівіо Берруті, біг якого італійська преса назвала „бігом життя і смерти"; його час дорівнював світовому рекордові бігу по кривині — 20.5 с. Кляса всіх бігунів була така вирівняна, що різниці між першим і останнім були на сентиметри, а черговість устійнювано щойно по розслідженні фільмових знімок.

● Згаданий німець Армін Гаррі був дуже контроверсійною фіґурою ігрищ: йому закидували, що на старті він виривається ще перед вистрілом стартера. Це й було причиною двох відкликаних стартером бігів у фіналі, хоч Гаррі заперечував, буцімто він фальсстартував. Шойно фільмом доказано, що реакція Гаррі на стріл стартера є дуже швидка; він реаґує на стріл в десятеро швидше, як пересічна людина. Це й дає йому можливість „впасти" у стріл стартера, що для незвичного для такої реакції ока виглядає на фальсстарт. Така швидка реакція Гаррі дозволяє йому осягнути в бігу на 100 м час 10 сек (що дорівнює швидкості 36 км на год.).

● У стародавніх олімпійських ігрищах гостро карали тих, що не додержувалися устійнених приписів. Грецький автор Павзаній у „Скандалах в Олімпії" згадує про те, що судді покарали Політора, сина Даймоніка і Созандра з Смирни за таємну угоду між ними про перемогу у дужанні. Подібна ситуація заіснувала і на останніх олімпійських ігрищах: Ічіро Атта, заступник голови Міжнародного Союзу Важкоатлетів закинув болгарському важкоатлетові Дмитрові Стоянові, що він зумисне піддався москалеві Корідзе, щоб цим способом не дозволити добути золоту медалю югослов'янинові Б. Мартиновичові. Хоч болгарина здискваліфіковано, проте москаль дістав золоту медалю, бо йому не можна було доказати провини.

● Несподівані прогри американців у перших днях легкоатлетичних змаганнях викликали ряд різних коментарів, з яких найбільше обурення серед самих американців викликало твердження голови Міжнародного Олімпійського Комітету, американця Брендейджа; Брендейдж заявив, що ці прогри викликані м'яким життям американців і вони зробили Америку „другорядною" нацією. На таке твердження обурилися майже всі американці, присутні у Римі, між ними і мурин Овенс, бувший рекордсмен світу у стрибку вдовжінь, і гостро заатакували за те Брендейджа, закидаючи йому незнання справжніх причин цих неуспіхів та натаврували його примикання очей на „професійне аматорство" змагунів з-поза залізної заслони. Обурення викликало його твердження про „м'яке життя" американців; на те зареаґовано прикладами з твердого тренінґу деяких важкоатлетів, ділянки мало популярного спорту в Америці. Що в ЗДА не все в порядку — ніхто не заперечує; але що в тих неуспіхах багато вини зарозумілого проводу, який думав, що і цим разом прийдуть перемоги так легко, як у минулому, і на декілька днів перед змаганнями у Римі погодився на змагання у Швайцарії — то цього ніхто не хоче бачити.

● На іронію долі — маратонський біг виграв несподівано Абібі Вікілля з Етіопії... Це дало пресі притоку для того, щоб покепкувати собі з минулого Італії; саме біг проходив з цього історичного місця, з якого полки Мусоліні вирушили походом на Етіопію.

Спорт

Чорноморська Січ-Нюарк перемагає

Лідеркранц — Чорн. Січ 1:3 (0:0).

Нюарк 2 жовтня 1960

Перші ліґові змагання на виїзді в Трентоні наша команда перерішила в свою користь, здобувши не тільки вислід дня 3:1, але і не менші симпатії глядачів.

Була це типово завзята гра за точки, в якій наші „січовики" мали проти себе несправедливого суддю, що і зле відбилося на змаганнях, особливо в першій половині. Зате в другій півгрі після здобуття перших і одиноких воріт противником „чорноморці" зуміли перетворити свою рішучу перевагу в перемогу. Вирівнюючі ворота для нашої команди здобув З. Шпон, після якого Луценко підніс вислід до 2:1.

Декілька небезпечних наступів нападу німців, оборона Чорн. Січі, Презимірський-Марчук-Жолудко, знаменито ліквідувала. Перед кінцем змагань наш напад в черговій облозі воріт Лідеркранца в гарній акції здобув уточнюючі ворота, зі стрілу В. Каздоби. Перший бій за цінні точки в Мейджор А дивізії — південь, „Чорноморці" виграли і то в химерному місті, яким є для наших Трентон. Тому треба сподіватись в дальшій серії ліґових змагань, що наша команда піде переможним шляхом та займе одно з кращих місць в своїй дивізії.

До цих змагань Чорн. Січ виступила в такому складі: П. Бенедетто, Р. Презимірський, Б. Марчук, А. Жолудко, В. Каздоба, Е. Кіралі, Луценко, М. Гура, Т. Паук, З. Шпон, С. Доманіс і А Кальорін.

Інші вислідн: Вестфілд Л.: Ліндгурст 5:3, Н. Б. Гунґеріянс:Січ Еліз. 2:1, Вудбрідж Гунґеріянс:Пасейк Гунґеріянс 2:0.

О. Твардовський

За групу спортових журналістів при УСЦК

(Голос в дискусії)

Занедбану ділянку в нашому організованому житті у вільному світі порушив ред. Р. Лисяк.

Були у нас добрі початки в цій ділянці, коли в Торонті і Ню Йорку пробували окремі видавці, а пізніше і Видавництво „Гомін України", видавати спортові тижневики, біля яких стало побільшувалося число співробітників, спортових журналістів і дописувачів. На жаль через найважнішу причину — брак відповідної кількости читачів-передплатників, треба було припинити видавання тих журналів.

Правда, залишився нам ще „Спорт" раз у місяць на одній сторінці „Свободи", але ця сторінка не може задовольнити спортового читача. Скільки матеріялу можна помістити на одній сторінці в місяць, коли за цей час відбулося, наприклад, по четверо футбольних змагань у Торонті, Филаделфії, Ню Йорку, Шикаґо, Нюарку, Клівленді і т. д.? До цього додати цікаві вістки зі спорту з України і широкого спортового світу, тоді побачимо, яка велика потреба в нас створити пропоновану групу спортових журналістів і дописувачів, а я додам: і обов'язково окремий спортовий тижневик.

Є у нас усі дані на те, спортові журналісти і дописувачі розміщені по усіх містах, де тільки діють наші спортові Т-ва. Окремі наші Т-ва зробили великі роботу, здобули великі осяги і славу українському спортові, є українські спортовці з України мали успіхи на Олімпіяді в Римі, а скільки уваги приділила наша вільна преса цьому успіхові? Дуже мало, а деяка нічого.

Окремий спортовий періодик є конче потрібний, якщо група спортових журналістів і дописувачів має бути зорганізована. Тут саме дійдемо до важливої справи, справи організації читачів-передплатників. Знаємо з минулого, що наші любителі спортів ставилися байдуже до своїх спортових журналів. Одних відстрашував „льокалізм" періодика, інших не цікавий і старий матеріял, а ще інших щось інше. Певним може бути факт, якщо теперішня ініціятива здійсниться, журналісти і дописувачі зголосяться до співпраці, то якимось чином хтось мусить взятися за видавання щонайменше спортового тижневика. Без цього шкода думати про таку організацію! Читачів такий періодик напевно змобілізує, якщо будуть в ньому цікаві і свіжі матеріяли. Чи ж не знайдеться таке мінімальне число читачів, які схочуть читати про свої команди і спортовців, їх осяги: в Торонті — 400, Филаделфії — 400, Ню Йорку — 400, Шикаґо — 300, Монтреалю — 200, Дітройті — 150, Клівленді — 100, Нюарку і Елизабеті — 100, Рочестері і Гардфорді — 100, Ошаві і Винніпеґу — 100 і т. д.?

Мені здається, що нічого нема неможливого, якщо дійдено в нас є добра воля і охотіння служити добру українського спорту, для слави України.

Омелян Твардовський

КЛК—Ч. Січ

Ситківкарі КЛК-Ню Йорк і Чорноморської Січі-Нюарк не хочуть обмежитися тільки до зустрічей на Союзівці; у дбанні за постійний спортовий ріст своїх членів та розвиток змагової рутини і виховання молодого нарибку — ситківкові секції КЛК-Ню Йорк і Чорноморської Січі-Нюарк плянують у найближчому часі відбути міжклюбові дружинові змагання при участі всіх своїх членів з кляси чоловіків, жінок, юньйорів і юньйорок та мішаних гор і двійних гор.

Треба з радістю привітати ініціятиву впаштування таких змагань; змагання на Союзівці, обмежені до гор жінок і чоловіків, тільки з браку часу не можуть дозволити розіграти двійні чоловічі і жіночі гри чи мішані гри. Силою факту такі зустрічі мусять відбутися в інших рямцях, якими можуть бути якраз дружинові, міжклюбові змагання. Тому й із правдивою нетерплячістю очікуємо ситківкарів, юначок та юнаків, для яких такі міжклюбові змагання будуть причиною до їхнього поступу на вершини.

Аденауер перестеріг де Ґоля, щоб не послаблював фронту НАТО

Бонн. — Французький прем'єр Мішель Дебре і міністер закордонних справ Моріс Кув де Мурвіль відвідали столицю Західньої Німеччини в минулу п'ятницю й суботу та нараджувалися з канцлером Конрадом Аденауером і його найближчими співробітниками. За твердженням американських кореспондентів, канцлер Аденауер перестеріг своїх французьких гостей, що продовжування президентом де Голем щораз нових критичних завваг під адресою Північно-атлянтійського пакту, висування плянів на його реорганізацію та настоювання на принцип „суверенно-національної" системи оборони членів НАТО, а не колективної, підпорядкованої одній команді із зреченням з деяких суверенних привілеїв, — може довести до того, що ЗДА відкличуть свої війська з Европи та що пропаде французько-німецька приязнь. Аденауер буцім-то вказав на розбіжності між заявами французького прем'єра, який заперечував, наче б Франція порушувала будь-який принцип НАТО, та останніми залвами де Голя під час минулотижневої подорожі по Франції. Де Голь, між іншим, вимагав, щоб Франція мала право „вета" проти вжиття атомової зброї Америкою чи Англією на випадок війни. Аденауер — твердить преса — схвильовано закликав до своїх французьких гостей: „яка властиво є політика Франції?!" Французькі державні мужі запевнили Аденауера, що Франція також уважає за необхідне перебування військ ЗДА в Европі. Аденауер повідомив їх про листа, що його дістав від през. Айзенгавера про передумови дальшого залишення американських військ в Европі. Дебре запевнив, що Франції також залежить на приязні з ЗДА.

Помер адвокат Дж. Велч — відомий із переслухань в Сенаті в справі сен. МекКарті

Галнніс Порт, Массачусетс.— 6-го жовтня помер у віці 70-ох років адвокат із Бостону Джозеф Велч, який вславився в цій країні в 1954 році під час переслухань у спорі між армією і сенатором республіканцем Джозефом МекКарті. Після того переслухання, в якому він обороняв армію проти закидів сен. МекКарті, він став „правником правників" як його називали, його заанґажували грати ролю правника в фільмі в Голлівуді, а пізніше виступав на телевізійних програмах в серії дивних історій. Його покликали до Вашинґтону, хоч він про це не старався, і цей факт змінив спосіб життя цього адвоката, та здобув йому славу.

З Чужинецького леґіону в Альжирі буцім-то втекло 5,000 вояків

Рабат. — Альжирсько-арабські партизани перемовили 5.000 вояків з французького Чужинецького леґіону до втечі — офіційно повідомив марокканський міністер інформації Ахмед Аляуй на пресовій конференції в Рабаті, на якій представлено 11-х таких дезертерів. Марокканський міністер заявив, що Марокко всіми способами підтримуватиме аґітацію між французьким військом, особливо леґіонерами, щоб вояки втікали, бо — мовляв — така дезерція є „тільки протестом проти несправедливої війни". Представник закордонно революційного уряду альжирських арабів, приявний на тій пресовій конференції, прославляв відвагу французьких інтелектуалів, які підписали спільну заяву проти продовжування війни в Альжирі та з виправдуванням тих французьких вояків, особливо новобранців, які відмовляються брати в тій війні активну участь. Найбільшу скількість втікачів з Чужинецького леґіону становлять — за твердженням арабів — колишні німецькі вояки та мадяри, недавні втікачі після революції в 1956 році. Запрезентовані на тій пресовій конференції дезертири з французької армії заперечували вістки про знущання арабських партизанів над населенням і полоненими та закидали брехню офіційній французькій пропаґанді.

ОБМЕЖЕННЯ ІМІҐРАЦІЇ ДО КАНАДИ ВНАСЛІДОК ЗБІЛЬШЕННЯ ЧИСЛА БЕЗРОБІТНИХ

Оттава. — У зв'язку зі зростаючим безробіттям у Канаді уряд вирішив тимчасово обмежити іміґрацію. З початком вересня обмежено іміґрацію електротехніків, будівельників, малярів, вуглекопів та мулярів, а тепер буде проголошене дальше обмеження для інших фахівців і нефахівців. Цей розпорядок іміґраційного обмеження не охоплює лікарів учителів, книговодів і суспільних працівників. В серпні число безробітних збільшилося на 83.000 в порівнянні з серпнем 1959 року і виносило 322.000, що було 4.9 відсотка всіх робітних сил Канади, які нараховували в серпні 6.623.000. Минулого року, в тому часі число безробітних становило тільки 3.7 відсотка всіх робітних сил. Найбільше зросло число безробітних в провінції Онтаріо, де зменшився був рух у автомобільній промисловості внаслідок переходу до продукції нових типів авт із 1961 року.

ПОРИВИ ДУХА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

лодних німецьких дітей. І з цього починається повстання поетка, її рятунок, її збереження самої себе, свого поетичного і людського Я.

Все та сама мімоза на столі
Й годинника спокійне стукотіння,
І річки синь, і пташка на вікні
І неба синє павутиння...
-- -- -- -- -- -- -- -- -- --
Надхнення мить. Сміються голоси!
Ой, не готова ще душа до схіми,
Нехай бредуть спасатися в ліси.
Кому охота, — не піду я з ними.

І звідси-так лукаво і весело, і в той же час несподівано приходить безжурне признання:

Благословляю серця старість,
Волосся сивину ясну.
Без бурі тишу самітну...
Боюсь лише, що раптом, каюсь,
Я ненароком закохаюсь...

А там, де ще так недавно

Була ж тут пустка... Тільки нори.
В землі потрісканій і чорній...

Тепер, як на далекій Україні:

Гарбуз лежить у гарбузинні
Із хвостиком, мов поросятко.

Вірші Галі Мазуренко цікаві ще й тим, що в них нема перескоку від учора до завтра, що в них визвольні змагання і друга світова війна пов'язано міцно, що між ними є не тільки хронологічна, але й логічна пов'язаність, що вони ідуть одні за одними, як неминучий висновок із давнього засновку.

І безліч років промайнуло
І війн, і руїн, і недолі
Я чую їх стогін, як чула...
А хлопці були, як соколи!..

Кінець книжки — вірші вже з еміґраційної дійсности в Англії, де поетка мусить заробляти собі на прожиток миттям начиння, і поміж шарування підлоги вплітаються поетичні образи: то казочки „про Хоху", то несподівано — про Ричарда Третього. Тому й написала я в заголовку цієї статті: „Порив духа", нестриманий і непереможний порив поетичного духа, буяння уяви, не зважаючи ні на які обставини довколишнього життя; краса почувань, думок і щирість суму, — все, що потрібно для того, щоб захопити читача і втягнути його у коло переживань авторки.

Шкода тільки, що коректа недбала, і перешкоджають помилки. Та й у самих віршах часом видно недоробленість, поспіх. Але все це меншає і майже зникає перед могутнім поривом духа авторки.

Людмила Коваленко

Короткі Вістки

● **Абрагам Ган із Ню Гейвену**, Коннектикат, заскаржив радіовисильну Нешенел Бродкестінґ Компанію і домагається $500,000 відшкодування за кривду, яку зробила йому ця висильня, коли в програмі „Таке є наше життя" виступала розведена жінка Гана, представляла „щасливе життя". Знайомі й сусіди Гана сміються з нього, бо знають, що його жінка не живе з чоловіком вже 5 років, їх син покинув родинний дім, а жінка правується з донькою в суді. Стація НБС знала, що жінка Гана не живе з чоловіком.

● **Суддя Джордж Свіні** зарядив, щоб відбулася психіятрична перевірка здоров'я мільйонера Бернарда Голдфайна, якого мають судити за те, що в роках 1952-1957 не заплатив податків на суму $791,745. Голдфайн має 70 років, він став відомим у зв'язку з тим, що давав подарунки головному дорадникові президента Айзенгавера — Шерманові Адамсові. Внаслідок цього зарядження відкладано суд над Голдфайном.

Посмертні згадки

Никола ЦИЦИК, член Б-ва св. Володимира, Відд. 173 УНСоюзу у Вілмінґтоні, Дел., помер дня 17-го вересня 1960 р., проживши 67 років. Покійний походив із села Ляцьке, пов. Добромиль, Зах. Україна, де і народився 1893 р. До ЗДА прибув 1913 р., а до УНСоюзу вступив 1921 р. Покійний був активним членом Б-ва св. Володимира та впродовж багатьох років був його головою. Полишив у смутку дружину Анну, сина Михайла та невістку. Похорон відбувся дня 21-го вересня 1960 р., при участі Членів Б-ва, Приятелів і Знайомих, із пох. заведення до церкви св. о. Миколая, опісля на кат. цвинтар. — Вічна Йому Память!

П. Щирба мол., секр.

Іван МІКУЛА, — довголітній член Т-ва „Дарахівщина", Відд. 275 УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж., помер 12-го вересня 1960 р. Покійний народ. 1887 р., в Новім Селі, пов. Цінанів, Зах. Україна. До УНСоюзу вступив 1915 р. Покійний був кількакратно предсідником Річних Зборів та впродовж багатьох років очолював Контрольну Комісію Відділу. Покійний полишив у глибокому смутку дружину Марію, синів: Петра і Павла, доньки: Марію Дудар та Ліліян Павліс, сестру Єву Сушко та 5 внуків. Похорон відбувся 15-го вересня, з української кат. церкви св. Петра й Павла, на цвинтар св. Хреста. — Хай земля прибраної Батьківщини, буде Йому легкою та заступить рідну — українську.

В. Юрків, секр.

Климентій ГІЖІЙ, — довголітній член Б-ва св. Василія, Відд. 168 УНСоюзу в Перт Амбою, Н. Дж., упокоївся у Бозі дня 16-го вересня 1960 р., на 81-му році життя, по довгій і тяжкій недузі. Покійний походив із села Малковичі, пов. Перемишль, Зах. Україна. Полишив у смутку дружину Павліну, сина Івана, невістку, доньку в Краю та 6 внуків. Покійний був тихої вдачі. У Відділі був його найстаршим членом. Похорон відбувся 19-го вересня 1960 р., при участі Родини, Знайомих і Членів Б-ва, до укр. церкви Успення Пресвятої Богородиці, звідки по відправленні похоронних обрядів, Покійного відпроваджено на вічний спочинок на цвинтар Перт Амбой Альпоні Семетері. — В. Й. П!

Гр. Бабин, секр.

Зміна адреси

До Адміністрації „СВОБОДИ"
81-83 Grand Street
(P. O. Box 346)
JERSEY CITY, N. J.

Долучаю 10 центів — прошу змінити мою адресу.

Моя СТАРА адреса була:
ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо член УНС) ____
Ім'я і прізвище ____
Адреса ____

Моя НОВА адреса таяа:
Ім'я і прізвище ____
Адреса ____
Адреса ____

В нашій КНИГАРНІ можна набути:

1.	Д-р Д. Донцов: „Київ 1918 рік"	$1.00
2.	Ольга Мак: „Чудасій", повість	2.00
3.	Ольга Мак: „Жаїра", роман, том I	2.50
4.	Ольга Мак: „Жаїра", роман, том II	3.00
5.	Д-р Д. Донцов: „Дві літератури нашої доби"	3.00
	(оправлена в полотно)	3.75
6.	Юрій Тис: „Конотоп", оповідання	2.00
7.	Ольга Мак: „Проти переконань", роман	3.50
	(оправлена в полотно)	4.25
8.	Олег Лисяк: Люди такі, як ми — бр.	3.50
	(оправлена в полотно)	4.50
9.	Меланія Кравців: Калейдескоп	2.00

Svoboda
P. O. Box 346 — Jersey City, N. J.

ТАРЗАН, ч. 4,535. Лови.

Тарзан крадькома, проти вітру, повз до антильопи, що нічого не підозрівала.

А тоді, із подивугідною швидкістю...

Він зблизився до своєї добичі і скочив!